

UZASADNIENIE

K. J. (1) działająca w imieniu małoletniego W. J. (1) wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego R. J. (1) na rzecz powoda z kwoty 200 złotych miesięcznie, do kwoty 800 złotych miesięcznie, płatnych z góry do dnia 10 - tego każdego miesiąca z góry do rąk matki małoletniego powoda K. J. (1).

Pełnomocnik pozwanego R. J. (1) w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie tego powództwa, a w przypadku zawarcia ugody zaproponował podwyższenie alimentów do kwoty 400 złotych na miesiąc.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Pozwany R. J. (1) i K. J. (1) są rodzicami małoletniego W. J. (1).

Wyrokiem z dnia 2 października 2012 roku, w sprawie V C 780/12, Sąd Okręgowy w Elblągu rozwiązał związek małżeński K. J. (1) i R. J. (1), powierzając wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem stron – W. J. (1) jego matce K. J. (1) i ustalając miejsce zamieszkania małoletniego przy matce. Zasadził też od pozwanego R. J. (1) na rzecz małoletniego W. J. (1) alimenty w kwocie po 500 złotych miesięcznie.

(Dowód: wyrok k. 29 akt VC 780/12).

Pozwany R. J. (1) w dniu 10.04.2014 roku złożył pozew do Sądu Rejonowego w Nowym Mieście Lubawskim o obniżenie alimentów. Wyrokiem z dnia 24 czerwca 2014 roku wydanym w sprawie sygnatura VIII RC 68/14 alimenty na rzecz małoletniego W. J. (1) obniżone zostały z kwoty po 500,- złotych miesięcznie do kwoty po 200,- złotych na miesiąc.

W uzasadnieniu tego orzeczenia sąd podał, że R. J. (1) z uwagi na stwierdzone u niego zaburzenia psychiczne nie jest zdolny do podjęcia pracy zarobkowej i stan tej jest długotrwały. Z argumentacji tego uzasadnienia wynika, że K. J. (1) nie wykazała, że ojciec małoletniego jest osobą zdrową, pracującą „na czarno” i trwoniącą pieniądze. Wyrokiem SO w Elblągu z dnia 16.10.2014 roku apelacja od tego rozstrzygnięcia została oddalona.

(Dowód: wyroki k. 59 i k. 83 oraz i uzasadnienie k. 63-64 akt VIII RC 68/14).

K. J. (1) w dniu 23.11.2016 roku złożyła pozew o podwyższenie alimentów na rzecz małoletniego od pozwanego R. J. (1) z kwoty 200,- zł miesięcznie do kwoty 600,- zł miesięcznie w sprawie III RC 166/16 przed Sądem Rejonowym w Nowym Mieście Lubawskim. Wyrokiem z dnia 15.02.2017 roku powództwo zostało prawomocnie oddalone.

(Dowód: wyrok k. 35 akt III RC 166/16).

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Nowym Mieście Lubawskim - Marcin Milcarek prowadzi od 03.01.2013 roku w sprawie Kmp 4/13 postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi R. J. (1) na wniosek powódki. Egzekucja należności w tym postępowaniu była bezskuteczna ze względu na to, że dłużnik nie pracuje, nie pobiera świadczeń i nie uzyskuje stałych dochodów ani też nie prowadzi działalności gospodarczej. Świadczenie na rzecz małoletniego W. J. (1) wypłacane było ze świadczeń funduszu alimentacyjnego. Ponadto komornik ustalił, że dłużnik z zawodu malarz, tapeciarski jest bezrobotny, nie posiada mieszkania ani żadnych nieruchomości, nie posiada samochodu ani żadnego majątku.

(Dowód: zaświadczenie z dnia 22.08.2017 roku w aktach Kmp 4/13).

W dniu 07.03.2018 roku R. J. (2) uregulował całe wymagane zadłużenie wobec Funduszu Alimentacyjnego w kwocie 19.000,- złotych, a w dniu 08.03.2018 roku w kwocie 5695,17 złotych.

(Dowód; zaświadczenie z dnia 08.03.2018 r. w aktach Kmp 4/13).

Małoletni W. J. (1) ma 7 lat. Mieszka obecnie z matką w wynajętym mieszkaniu w K.. Małoletni W. nosi aparat ortodontyczny i ma często zapalenie uszu.

(Dowód: zaświadczenie ortodonta k. 60 – 62 akt).

Małoletni uczęszcza do drugiej klasy Szkoły Podstawowej w K.. K. J. (1) jest z zawodu kucharzem. Pracuje przy pracach na cele społeczne dwie godziny dziennie. Nie podejmuje stałej pracy gdyż musi opiekować się synem. Utrzymuje się z alimentów na syna w kwocie 200,- złotych miesięcznie oraz 500 plus, 124 zł z tytułu dodatku rodzinnego, 340,- zł z tytułu swojej pracy. Ponadto otrzymuje kwotę 100 złotych miesięcznie zasądzonych alimentów na siebie od pozwanego. Korzysta również z opieki społecznej. K. J. (1) miałaby możliwość pracy ale na pełen etat ale uznała, że ze względu na konieczność opieki nad synem mogłaby pracować tytko na pół etatu, a takich ofert pracy nie ma.

(Dowód; zeznania K. J. (1) k. 27 i k.64 - 65 akt, decyzje (...) k. 14 – 20 akt, k. 22-23 akt).

W rejestrze ofert urzędu pracy widnieją oferty pracy dla osób z zawodem kucharz na pełny etat z proponowanym wynagrodzeniem w wysokości 2100 -2775 złotych miesięcznie.

(Dowód; zaświadczenie k. 48 akt).

Pozwany R. J. (1) jest bezrobotny bez prawa do zasiłku.

(Dowód; zaświadczenie k. 96 akt).

Pozwany cierpi na problemy natury psychicznej, leczy się z powodu schizofrenii paranoidalnej. Z tego powodu dwukrotnie był hospitalizowany na oddziale psychiatrycznym. R. J. (1) leczy się w psychiatrycznie w poradni zdrowia psychicznego.

(Dowód: karty informacyjne k. 92 akt, historia choroby k. 85-90 akt).

Pozwany pozostaje na utrzymaniu rodziny, która również dokonała spłacenia należności na rzecz Funduszu Alimentacyjnego. Obecny stan zdrowia pozwanego nie pozwolił również na jego uczestnictwo w rozprawie, na której był reprezentowany przez pełnomocnika, o którego ustanowienie zadbała jego rodzina.

K. J. (1) działająca w imieniu małoletniego W. J. (1) wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego na rzecz z kwoty po 200 złotych miesięcznie, do kwoty po 800 złotych miesięcznie, podnosząc, że pozwany ma możliwość zarobkowania i płacenia alimentów w tej wysokości. Matka małoletniego nie kwestionowała, że pozwany leczy się psychiatrycznie i pozostaje na utrzymaniu swojej rodziny. Podnosiła jednak, że ma możliwość zarobkowania i faktycznie pracuje, a ponadto ma narzeczoną która jest w ciąży, co świadczy, że jego stan zdrowia nie jest tak zły jak to przedstawia jego pełnomocnik. Ponadto K. J. (1) powoływała się na rozmowę telefoniczną przeprowadzoną z byłym mężem, w której proponował jej podwyższenie alimentów w zamian za wycofanie pozwu i podała, że uważa iż ojciec małoletniego pomimo choroby pracuje i osiąga wysokie dochody. Podniesione przez K. J. (2) okoliczności nie stanowią, zdaniem sądu dowodu na fakt, że nastąpiła istotna zmiana w sytuacji zdrowotnej i materialnej pozwanego, uzasadniająca możliwość podniesienia raty alimentów do żądanej kwoty 800 złotych miesięcznie. Faktem jest, że pozwanemu pomaga rodzina, która dokonała spłaty jego zadłużenia i deklaruje dalszą pomoc w wykonywaniu zobowiązań wobec małoletniego. Pozwany pozostaje jednak pod opieką specjalistycznej poradni psychiatrycznej, a postępowanie dowodowe nie wykazało by jego możliwości zdrowotne i majątkowe uległy znacznemu polepszeniu. Jak wynika z informacji zebranych przez komornika prowadzącego postępowanie alimentacyjne wobec pozwanego, dłużnik jest leczony z powodu zaburzeń psychiatrycznych, nie posiada majątku ani żadnych źródeł stałego utrzymania.

Zgodnie z treścią na art. 133 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (Krio) rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres tych świadczeń zależy, w myśl art. 135 § 1 Krio, od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych

możliwości zobowiązanego. W razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego - art. 138 Krio. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego - art. 135 § 2 Krio. W sytuacji, gdy rodzice dziecka zamieszkują osobno z reguły tylko jedno z nich, podejmując zdecydowanie większe starania w wychowanie dziecka, spełnia swój obowiązek alimentacyjny (w całości lub w części) w formie osobistych starań. Opieka nad dzieckiem jest zajęciem stałym, wymagającym osobistego zaangażowania i dyspozycyjności. Tym bardziej, zdaniem sądu, drugi rodzic zobowiązany jest w większym zakresie dbać o utrzymanie dziecka.

W niniejszej sprawie również mamy do czynienia z taką sytuacją. To K. J. (1) wykonuje względem małoletniego wszystkie działania wychowawcze i opiekuńcze. R. J. (1) nie zajmuje się dzieckiem i nie utrzymuje z nim kontaktów.

Oceniając usprawiedliwione potrzeby uprawnionego należy jednak stwierdzić, że trzeba je miarkować także z uwzględnieniem możliwości rodziców dziecka. Oceniając zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego sąd uznał, iż nie zmieniły się one w znaczący sposób od poprzedniego rozstrzygnięcia w przedmiocie obniżenia alimentów ani też od wyroku oddalającego pozew o ich podwyższenie z 15.02.2017 roku. Zmiana dotycząca zwiększenia możliwości finansowych pozwanego dotyczyła jedynie, zdaniem sądu faktycznej pomocy jaką pozwany otrzymuje od członków swojej rodziny, która pomogła mu spłacić zaległe zobowiązania alimentacyjne oraz deklaruje dalszą chęć pomocy w tym zakresie.

Wiedzą powszechnie znaną jest zdecydowany, w ostatnich kilku latach, spadek bezrobocia. Świadczy o tym także ilość ofert dla potencjalnych pracowników, jak też proponowane zdecydowanie lepsze warunki pracy i płacy. Wśród ofert proponowana jest też praca dla kucharzy. Matka małoletniego nie wykazała zdaniem sądu, że nie ma możliwości podjęcia stałej pracy w swoim zawodzie i zapewnienia małoletniemu dziecku opieki w tym czasie. Małoletni uczęszcza do szkoły podstawowej i poza typowymi w tym wieku chorobami związanymi z przeziębieniem czy leczeniem ortodontycznym nie wymaga opieki specjalistycznej.

Sąd uznał, iż pozwany nie ma możliwości zarobkowania i uzyskiwania wyższych dochodów w sytuacji zdrowotnej w jakiej pozostaje i jedynie pomoc i opieka rodziny powoduje, że powództwo o podwyższenie alimentów mogło zostać uwzględnione do wysokości 400 złotych na miesiąc. Kwota taka łącznie z dochodami i pomocą socjalną jakie uzyskuje matka małoletniego, pozwoli zaspokoić jego podstawowe potrzeby. Ocena sądu co do możliwości zarobkowych obojga rodziców małoletniego wynika także z dostępnych powszechnie informacji dotyczących np. specyfiki choroby jaką jest schizofrenia paranoidalna i ograniczonymi możliwościami funkcjonowania przez osoby na nią cierpiące. Natomiast w ocenie sądu matka małoletniego, może zwiększyć swoje dochody przez podjęcie stałej pracy oferowanej również dla zawodu, który posiada.

Oceniając zakres zobowiązania alimentacyjnego pozwanego nie można też nie wziąć pod uwagę okoliczności, że orzeczenie o oddaleniu pozwu o podwyższenie alimentów, zawarte w sprawie III RC 166/16, zapadło stosunkowo niedawno, nieco ponad rok temu. W tym czasie nie nastąpiła zmiana stosunków w tak dużym zakresie, że sąd mógłby orzec alimenty w żądanej przez powódki kwocie. Wzrosły jednak możliwości pozwanego, wynikające z opieki i wsparcia jego rodziny, co wykazano wyżej. Dlatego sąd uznał, że można dokonać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego, w oparciu o przepis art. 138 Krio, podwyższając alimenty od pozwanego na rzecz małoletniego W. J. (2) z kwoty po 200 złotych miesięcznie, zasądzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Hławie z dnia 24 czerwca 2014 roku, do kwoty po 400 złotych miesięcznie. Natomiast w pozostałej części powództwo oddalił. Z uwagi na powyżej wskazane argumenty sąd, po przeanalizowaniu całokształtu omówionych okoliczności faktycznych uznał, że alimenty w wysokości 400 złotych miesięcznie, orzeczone na rzecz małoletniego powoda, spełniają przesłanki z art. 135 § 1 i 2 Krio.

Sąd mając na względzie opisaną powyżej sytuację zdrowotną i materialną pozwanego nie nakazał pobrać od niego, na rzecz Skarbu Państwa, kwoty opłaty sądowej od uiszczenia której zwolniony był powód.

W oparciu o art. 333 § 1 pkt 1 Kpc sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności co do rozstrzygnięcia, w którym zasądzono alimenty.

Sędzia

Wioletta Łopatowska-Bąkiewicz